

Konvention (Nr. 95) om lønbeskyttelse.

Efter at være blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd og efter at være trådt sammen til sit 32. møde den 8. juni 1949, og

Efter at der er opnået enighed om vedtagelsen af visse forslag om lønbeskyttelse, der er opført som 7. punkt på mødets dagsorden, og

Efter at have besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention, vedtager Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference idag den 1. juli 1949 følgende konvention, som benævnes konventionen om lønbeskyttelse af 1949:

Artikel 1.

I nærværende konvention betyder udtrykket „løn“ aflønning eller fortjeneste, uanset hvorledes den betegnes eller beregnes, som kan udtrykkes i penge, og som er fastsat ved gensidig overenskomst eller ved nationale love eller administrative forskrifter, der ydes i henhold til en skriftlig eller mundtlig arbejdskontrakt af en arbejdsgiver til en beskæftiget person for arbejde, der er udført eller skal udføres, eller for tjenester, der er ydet eller skal ydes.

Artikel 2.

1. Nærværende konvention gælder for alle lønmodtagere.

2. Den kompetente myndighed skal efter forhandling med de pågældende organisationer af arbejdsgivere og beskæftigede, hvor sådanne findes, udelukke fra konventionens bestemmelser eller fra nogle af dem kategorier af personer, hvis forhold og arbejdsvilkår er sådanne, at alle eller nogle af de nævnte bestemmelser ikke bør finde anvendelse på dem, og som ikke er beskæftiget ved manuelt arbejde eller er beskæftiget ved husligt eller lignende arbejde.

3. Enhver medlemsstat skal i sin første årlige rapport om gennemførelsen af nærværende konvention der afgives i henhold til artikel 22 i Den internationale Arbejdsorganisations statut, angive de kategorier af personer, som den påtænker at udelukke fra gennemførelsen af alle eller nogle af konventionens bestemmelser i medfør af bestemmelserne i foregående stykke; efter at have afgivet sin første årlige rapport kan ingen medlemsstat undtage andre kategorier end de således angivne.

4. Enhver medlemsstat, som i sin første årlige rapport har anført kategorier af personer, som den påtænker at udelukke fra gennemførelsen af alle eller nogle af konventionens bestemmelser, skal i senere afgivne årlige rapporter angive de kategorier af personer, med hensyn til hvilke den giver afkald på retten til at bringe bestemmelserne i nærværende artikels stk. 2 i anvendelse, samt oplyse, hvad der eventuelt måtte være foretaget med henblik på at inddrage disse kategorier under konventionen.

Artikel 3.

1. Løn, der ydes i penge, må kun udbetales i lovligt betalingsmiddel, og betaling i form af egenveksler, gældsbeviser, udbyttebeviser eller i anden form, som hævdes at være lovligt betalingsmiddel, er forbudt.

2. Den kompetente myndighed kan tillade eller foreskrive udbetaling af løn ved check, postgiro eller postanvisning, hvor betaling i denne form er sædvanlig eller nødvendig på grund af særlige omstændigheder, eller hvor en kollektiv aftale eller voldgiftskendelse indeholder bestemmelse herom, eller — i mangel af en sådan bestemmelse — med den pågældende arbejders samtykke.